

Ярослав Мандрик (Івано-Франківськ)

СЛОВО ПРО УЧИТЕЛЯ

Маю повне право так назвати шановного професора С.В.Кульчицького. Позналились ми ще в кінці 1980-х років, коли я перебував на курсах підвищення кваліфікації післядипломної освіти в Інституті історії в м. Києві. Станіслав Владиславович читав нам лекції з історії України 30-х років ХХ ст. Зразу привернув до себе увагу як вроджений інтелігент, неординарно мислячий науковець. То були непевні часи, події могли різко повернутись у зовсім непередбачуваний бік, а шановний професор уже відкрито говорив про голодомор 1933 року і про репресії тих часів. Мені це було новиною і я насмілювався підійти. Ми познайомилися, виявилось, що Станіслав Владиславович підтримує дружні відносини з моїм зав. кафедри проф. В.Ю.Твердохлібом. Так розпочалася співпраця, яка переросла у наукове консультування моєї докторської дисертації та її успішний захист. За ці роки я мав змогу вчитися сам, використовуючи глибокі знання Станіслава Володимировича; а з другого боку, бачив, як він (не соромлячись вголос про це говорити) вчився сам. Як змінювалась, розроблювана ним, концепція історії України 20-х – 30-х років минулого століття. Як він настирливо ішов першим серед науковців України до обґрунтування висновку про те, що Голодомор–33 був геноцидом українського народу. Обширні знання, сміливість думки, велика працелюбність, вимогливість до себе, до тих, хто працює з ним – ось головні риси талановитого професора. Багато публікується, виступає на телебаченні, на радіо, стоїть на твердих державницьких, патріотичних позиціях – ось такий він, мій наставник, талановитий учитель, доктор історичних наук, професор Станіслав Владиславович Кульчицький.

Є чого навчитись, є чим гордитись!